

ZİNA EDEN BİRİSİ İLE EVLİLİK (2)

(...dünden devam)

İnanmış bir insanın, fuhuş yapan biriyle hayât sürmesi doğru olamaz. Onun için mü'minlerin, zinâ edenlerle evlenmeleri haram kılınmıştır. Çünkü böylelerine rağbet, toplumda edepsizliğin, utanmazlığın artmasına, namuslu kadınlara karşı ilginin azalmasına yol açar. Nitekim Avrupa toplumlarında bu iffetsizlik yayılmış, artık evlenilecek kızın başka erkeklerle gayri meşru ilişkilerde bulunmuş olması, bir ayıp sayılmaktan çıkarılmıştır. Böyle bir durumun İslâm toplumlarında yayılmasından Allah'a sığınırız.

Bu âyetin, bazı Müslümanların, fuhuş yapan bazı müşrik kadınlarla evlenmek için Allah'ın Elçisinden izin istemeleri üzerine indiği rivayet edilir. Bir rivayete göre Medine'de para karşılığında zinâ eden kadınlar vardı. Zinâ kadını olduklarını tanıtmak için kapılarının üstüne özel bayrak asan bu kadınlar, o zaman Medine'nin en zenginleri idiler. Bunların yanına ya zânî veya müşrik girerdi. Mekke'den Medine'ye göçmekle maldan yoksun ve kimsesiz kalan bazı Müslümanlar, ihtiyaçlarını giderebilmek için bu kadınlarla evlenmek istediklerini Hz. Peygamber'e sordular. İşte bunun üzerine bu âyet indi (Câmi'u'l-beyân: 18/72; Mefâtîhu'l-ğayb: 23/150; Kurtubî: 12/168).

Başka bir rivayet de şöyledir: Mersed b Ebî Mersed adında biri varmış. Mekke'de tutsak olanları kaçırıp Medine'ye götürürmüş. Bu zâtın Mekke'de fahişe bir sevgilisi varmış. Yine Mekke'deki tutsaklardan birini Medine'ye götürmek üzere anlaşılan Mersed, mehtaplı bir gecede Mekke bahçelerinden veya duvarlarından birinin altına varmış, o sırada oraya gelmiş olan sevgilisi 'Anâk, duvarın altında gördüğün kişinin Mersed olduğunu anlamış:

—Mersed, gel, bu geceyi bizde geçir, demiş. Mersed de Allah'ın zinâyı yasakladığını söyleyince kadın :

—Ey çadırdakiler, bu adam sizin tutsaklarınızı kaçırıyor! diye bağırılmış.

Sekiz kişi Mersed'i izlemişler. Mersed bir mağaraya girmiş. Ardından gelenler, onun bulunduğu

yerin üstüne gelmişler, hattâ üzerine de işemişler, fakat onu görememişler. Onlar döndükten sonra Mersed gidip arkadaşını taşımış, İzhir'e getirmiş, iplerini çözmüş, yardım ederek Medine'ye getirmiş. Sonra Allah'ın Elçisine gelip iki defa:

—Ey Allah'ın Elçisi, 'Anâk'la evleneyim mi? Diye sormuş. Allah'ın Elçisi cevap vermemiş. İşte o sırada bu âyet inmiş (Tirmizî, Tefsîr, Sûre: 24; İbn Kesîr, Tefsîr: 3/264.)

Müfessirler bu âyet üzerinde hayli yorumlar yapmış ve kendi anlayışlarına göre çeşitli hükümler çıkarmışlardır. Kimine göre:

Bu âyet, bu sûrenin, daha sonra gelecek olan: *"İçinizden bekârları ve köle ve câriyelerinizden iyileri evlendirin. Eğer yoksul iseler Allah lütfuyla onları zengin eder"* meâlindeki 32'nci âyetiyle neshedilmiştir

.

Kimine göre âyet mensûh değildir. Zinâ işine devam eden kadın ile veya namuslu bir kadının, zinâ etmekte olan bir erkekle evlenmesi caiz değildir. Ama bunlar tevbe ederlerse onlarla evlenmek câizdir.

Çoğunluğa göre zinâ ile nikâh bozulmaz. Kadın zinâ ederse kocasıyla boş olmadığı gibi erkek de zinâ ederse karısı ile nikâhı bozulmaz. Kimine göre de hangisi zinâ etse eşiyle olan nikâhı bozulur.

Âyet, toplumdaki bir gerçeği belirtmekte, inanmış, temiz in-sanların ahlâksız insanlarla evlenmek istemeyeceklerini; ahlâksız insanların da temiz insanlara eğilim duymadıklarını, onlar da kendi karakterinde olan kişilere eğilim duyduklarını, onlarla evleneceğini bildirmektedir. Ancak günâhından tevbe eden affedilir. Onlarla evlenmekte bir sakınca yoktur
